

Sygn. akt VII Ka 1181/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Sędziowie SSO Małgorzata Tomkiewicz (spr.)

SSO Remigiusz Chmielewski

Protokolant st.sekr.sądowy Monika Tymosiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Małgorzaty Stypułkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2015r.

sprawy **W. Z.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 190a§2 kk w zw z art. 12 kk, art. 267§1 i 4 kk w zb z art. 268a§1 kk w zw z art. 11§2 kk w zw z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 29 września 2014r. sygn. akt VII K 700/14

I.zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II.zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze natomiast zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej A. Z. kwotę 1500zł. tytułem zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. B. kwotę 420 zł. tytułem opłaty za obronę z urzędu wykonywaną w postępowaniu odwoławczym oraz 96,60zł. tytułem podatku VAT od tej należności.

UZASADNIENIE

W. Z. (1) oskarżony został o to, że :

I. w okresie od 30 czerwca 2013r. do 14 sierpnia 2013r. w O., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu wykorzystał wizerunek i dane osobowe A. Z. i podszywając się pod nią założył konto na portalu społecznościowym (...) w celu wyrządzenia jej krzywdy osobistej poprzez umieszczenie jej prywatnych zdjęć i obraźliwych wpisów

-tj. o czyn z art. 190a§2 kk w zw. z art. 12 kk;

II. w okresie od sierpnia 2012r. do 20 sierpnia 2013r. w O., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, nie będąc osobą uprawnioną ominął elektroniczne zabezpieczenie poczty e-mail (...) uzyskał i ujawnił

informacje dla niego nieprzeznaczoną w postaci treści prywatnej korespondencji elektronicznej A. Z. oraz zmieniał hasło dostępu do poczty elektronicznej uniemożliwiając A. Z. gromadzenie i przekazywanie danych w niej zawartych

-tj.o czyn z art.267 §1i4 kk w zb. z art.268a §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 29 września 2014r. w sprawie VII K 700/14 orzekł :

I.oskarżonego uznał za winnego popełnienia zarzuconych mu czynów:

-z pkt.I aktu oskarżenia i za to, na podstawie art. 190a§2 kk w zw. z art.12 kk, opierając wymiar kary o art. 190a§1 kk w zw. 190a§2 kk skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

-z pkt.II aktu oskarżenia i za to na podstawie art.267 §1i4 kk w zb. z art.268a§1 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art.12 kk skazał go, zaś na podstawie art. 268a§1 kk w zw. z art. 11 §3kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,,

II.na podstawie art. 85kk, art.86 §1 kk w miejsce orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności orzekł wobec oskarżonego karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności,

III.na podstawie art.69§1 i 2 kk, art.70§1 pkt.1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres lat 2 tytułem próby,

IV.na podstawie art. 46§1 kk orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej A. Z. kwotę 1.000zł. tytułem zadośćuczynienia,

V.na podstawie art.627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej A. Z. kwotę 2.000zł. tytułem zwrotu wydatków za ustanowienie pełnomocnika, zaś na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości,

VI.na podstawie art. 29 ust.1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. B. kwotę 360zł. tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym i kwotę 82,80zł. tytułem podatku VAT od tego wynagrodzenia oraz kwotę 180zł. tytułem wynagrodzenia za postępowanie przygotowawcze i kwotę 41,40zł. tytułem podatku VAT od tego wynagrodzenia.

Od tego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego. zaskarżając przedmiotowe orzeczenie w całości. Wyrokowi temu skarżący zarzucił :

a.)błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia i mający wpływ na jego treść, a polegający na nietrafnym przyjęciu, że zebrany w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do przypisania oskarżonemu popełnienia zarzucanych mu przestępstw tj. że oskarżony podszywając się pod A. Z. i wykorzystując jej wizerunek i dane osobowe założył na nią konto na portalu społecznościowym (...) w celu wyrządzenia jej krzywdy osobistej poprzez umieszczenie zdjęć i obraźliwych wpisów, a także ominął elektroniczne zabezpieczenie poczty pokrzywdzonej, uzyskał i ujawnił informację dla niego nieprzeznaczoną w postaci prywatnej korespondencji oraz zmienił hasło dostępu do poczty A. Z., w sytuacji gdy w ocenie samego oskarżonego prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi do odmiennych wniosków tj.,że nie popełnił on przypisanych mu czynów.

Stawiając te zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Olsztynie do ponownego jej rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym. Zawarte w niej zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń zarówno w aspekcie okoliczności stanu faktycznego, winy oskarżonego W. Z. i kwalifikacji prawnej przypisanych mu czynów, jak również w aspekcie wymierzonej mu kary. Dokonana przez

ten Sąd analiza materiału dowodowego jest – wbrew twierdzeniom skarżącego- wnikliwa i jasna, w pełni odpowiada dyrektywom określonym w art. 4 kpk a przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioski są logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 kpk i przekonująco uzasadnione. Przebieg rozprawy przed Sądem I instancji, jak i pisemne motywy wyroku wskazują, że Sąd ten prawidłowo, nie naruszając zasady obiektywizmu ocenił zebrany materiał dowodowy i poddał go wnikliwej ocenie, przyjmując za jego podstawę całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Ustalenia faktyczne wyroku nie wykraczają poza ramy swobodnej oceny dowodów, poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, a ocena ta nie wykazuje błędów natury faktycznej lub logicznej. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, które spełnia wymogi art. 424 kpk, Sąd I instancji podał w sposób logiczny, którym dowodom dał wiarę i dlatego odrzucił –jako niewiarygodne – wyjaśnienia W. Z. w zakresie, w jakim wymieniony twierdził, iż nie omijał zabezpieczeń elektronicznych poczty e-mailowej A. Z. a konto na profilu społecznościowym na (...) +pokrzywdzona założyła sama.

Apelacja nie wskazuje na żadne okoliczności, które nie byłyby przedmiotem uwagi Sądu Rejonowego i nie zawiera też takiej, merytorycznej argumentacji, która wnioski tego Sądu mogłaby skutecznie podważyć.

Nie powielając rozważań Sądu Rejonowego zauważyć należy, iż zawarte w apelacji stwierdzenie, iż A. Z. mogła sama założyć sobie konto na wymienionym portalu społecznościowym gdyż pomimo wyprowadzenia się z mieszkania przy ul. (...) dysponowała kluczami do tego mieszkania i była w nim wraz ze swymi starszymi dziećmi pod nieobecność oskarżonego, nie jest argumentem, które w odniesieniu do czynu określonego w pkt. I podważa wnioski Sądu Rejonowego. Sąd ten trafnie bowiem wskazał, że w świetle zasad doświadczenia życiowego trudno dać wiarę zapewnieniom oskarżonego, iż to pokrzywdzona sama spreparowała całą sytuację z kontem na (...) i zrobiła to po to, aby W. Z. bezpodstawnie oskarżyć. Zważywszy na fakt, iż informacje zawarte na tym koncie stawiły A. Z. w złym świetle nie tylko jako kobietę i żonę ale dotyczyły na tyle istotnych kwestii obyczajowych, że podważały również jej autorytet jako nauczyciela, trudno racjonalnie przypuszczać, aby pokrzywdzona pomimo ryzyka kompromitacji w środowisku a w dalszej kolejności również i utraty pracy w szkole, w taki właśnie sposób postanowiła „dokuczyć” oskarżonemu. Wniosku powyższego w niczym nie zmienia więc to, że – jak podkreśla skarżący- wymieniona miała fizyczny dostęp do komputera a jej starsze dzieci mają odpowiednią wiedzę z zakresu informatyki. Gdyby pokrzywdzona w związku z planowaną czy też toczącą się już sprawą rozwodową, faktycznie chciała uknuć jakąś misterną intrygę wymierzoną przeciwko swojemu mężowi i – jak twierdzi oskarżony- „zniszczyć go”, to zapewne nie musiała robić tego w sposób tak obraźliwy i dotkliwy dla siebie. Na marginesie zauważyć również należy, iż skutki związane z treścią wpisów były emocjonalnie dotkliwe nie tylko dla pokrzywdzonej ale również dla uczącej się w tej samej szkole małoletniej córki stron i trudno przypuszczać, aby A. Z. nie zdawała sobie sprawy, jak przykra potrafi być młodzież wobec siebie i jak dosadne potrafią być jej komentarze.

Odnosząc się natomiast do zarzutu dotyczącego czynu opisanego w pkt. II stwierdzić należy, iż również w tym przypadku teza, jakoby to A. Z. udostępniła oskarżonemu hasło dostępu do swojej poczty mailowej brzmi niewiarygodnie nie tylko wobec stanowczych zaprzeczeń samej pokrzywdzonej ale przede wszystkim wobec logiki wynikającej z faktów. Skoro bowiem A. Z. będąc jeszcze żoną oskarżonego nawiązała bliską relację z innym mężczyzną i relację tę utrzymywała w sekrecie, przy czym kontakty pomiędzy wymienionymi odbywały się m.in. za pośrednictwem poczty mailowej, to nieprawdopodobnym jest aby w takiej sytuacji pokrzywdzona hasło dostępu do swojej poczty udostępniła zdradzanemu mężowi. Równie nieprawdopodobną byłaby również i taka sytuacja, aby pokrzywdzona wiedząc, że hasło do jej poczty mailowej jest ogólnie znane wszystkim domownikom, w tym jej mężowi, mimo wszystko intymną korespondencję zdecydowała się kontynuować właśnie z tego konta. Tego rodzaju przypadki wydają się być dodatkowo o tyle sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego, że w okresie, którego dotyczy przedmiotowy zarzut pomiędzy stronami istniał już zaogniony konflikt i małżonkowie nie tylko nie zamierzali rozstać się w zgodzie lecz wręcz wyraźnie sygnalizowali dalszą konfrontację.

Trudno również podzielić zawartą w apelacji (a silnie eksponowaną także w toku procesu) tezę, jakoby pozyskanie przez oskarżonego wiadomości zamieszczonych w poczcie mailowej A. Z. służyło jedynie jego obronie i miało na celu wyłącznie udowodnienie w sprawie rozwodowej prawdy, a mianowicie tego, że żona oskarżonego dopuściła się zdrady. W tym aspekcie podkreślić należy- gdyż okoliczności tej zdaje się nie dostrzegać skarżący- iż W. Z. nie

ograniczył swoich zabiegów jedynie do skopiowania wspomnianych wiadomości mailowych lecz również zmienił hasło dostępu do tej poczty uniemożliwiając pokrzywdzonej korzystanie z danych tam zawartych. Co istotne przy tym, oskarżony wymienionym adresem pocztowym również posłużył się wobec innej osoby, wysyłając do M. K. „zaproszenie” do odwiedzenia wskazanego wyżej profilu A. Z. na portalu (...)Wszystkie te okoliczności nie pozwalają zatem na uznanie, iż działanie oskarżonego było jedynie nieetycznym sposobem na udowodnienie swoich racji w sprawie sądowej. Zachowanie W. Z. poza tę granicę wyraźnie wykroczyło. Co się zaś tyczy zawartych w apelacji twierdzeń, iż działanie oskarżonego nie polegało na ominięciu elektronicznych zabezpieczeń poczty pokrzywdzonej stwierdzić należy, iż twierdzenie to nie jest przekonujące. Skoro bowiem, zgodnie ze stanowiskiem przyjętym w doktrynie (w tym również poglądem R.Zawłockiego na którego powołuje się skarżący) ominięciem zabezpieczeń elektronicznych jest także ich pokonanie, któremu nie towarzyszy ingerencja, to dostanie się do poczty elektronicznej przy wykorzystaniu zabezpieczającego ten dostęp hasła, pozyskanego wbrew woli użytkownika owej poczty, w pojęciu „ominięcia” się mieści.

Mając zatem powyższe na uwadze i nie podzielając zarzutów ani wniosków zawartych w apelacji, zaskarżony wyrok jako prawidłowy i słuszny utrzymano w mocy (art. 437 §1 kpk).Z uwagi na nieuwzględnienie apelacji wniesionej wyłącznie na korzyść oskarżonego, zasądzono od wymienionego na rzecz oskarżycielki posiłkowej poniesione przez nią koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym w kwocie 1.500zł (art. 636 §1 kpk w zw. z art.616 §1 pkt.2 kpk).Jednocześnie, z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego, który aktualnie nie ma żadnych źródeł dochodu, Sąd Okręgowy uznał za uzasadnione zwolnić wymienionego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk i art. 624 §1 kpk).O wynagrodzeniu za obronę wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 29 ust.1 ustawy Prawo o adwokaturze.